

[Bækgaard.]

synes der nok kunde være Grund til at overveje.

Spørgsmaalet er i det hele taget af stor Rækkevidde, og det er, som jeg sagde før, forholdsvis nyt. Vi mener derfor, det er betimeligt og rigtigt, at det bliver overvejet samlet sammen med hele Skatteproblemet og Sæmmenspillet mellem Landets øvrige Kommuner, og vi er altsaa ikke i Stand til at tilsige vor Medvirken til Fremme af Forslaget, saaledes som det foreligger.

Lange: Mine Partifæller i det andet høje Ting stillede ved Sagens Behandling det Forslag om, at det foreliggende Forslag skulde henvises til nærmere Undersøgelse i et Rigsdagsudvalg. Vi har nu hørt den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Bækgaard) sige, at Venstre havde en lignende Opfattelse. Dette Forslag afvistes imidlertid af Ministeren og Regeringspartierne. Naar man har haft Lejlighed dels til at søge at fordybe sig i Lovforslaget, dels til at gennemgaa de Forhandlinger, der har været ført i Folketinget, mener jeg, man maa finde, at der var god Grund til at stille det Forslag, der blev stillet baade af Venstre og Det konservative Folkeparti i det andet høje Ting. Man kan ikke, naar man har søgt at sætte sig ind i Lovforslaget og Forhandlingerne om det, frigøre sig for den Opfattelse, at en saadan Undersøgelse er i høj Grad tiltrængt. Jeg tror ikke, at ret mange af Rigsdagens Medlemmer vil kunne overse, hvilke økonomiske Følger Sagens Gennemførelse vil faa ud over, at nogle Millioner skal betales af Frederiksberg og Gentofte til Københavns Kommune; men om dette Millionbeløb er en rimelig eller passende Ydelse, har hverken Ministeren eller Regeringspartiernes Ordførere været i Stand til at give fyldestgørende Svar paa, lige saa lidt som Ministeren har kunnet benægte, at den Mulighed kan komme til at foreligge, at de tilskudgivende Kommuner, Frederiksberg og Gentofte, kan faa en tungere Skattebyrde efter Forslagets Gennemførelse, end den Kommune, altsaa Københavns Kommune, der skal modtage Tilskuddet, faar.

Vi benægter ikke, at de forskelligartede Forhold, der findes i de tre Kommuner, kan gøre en vis Udligning med Hensyn til de økonomiske Byrder, der hviler paa dem, rimelig, men det gælder ikke Hovedstadskommunerne alene, og vi tror, at en almindelig Udligning bedre vil kunne ske over Staten — hvilket ogsaa blev fremhævet fra Venstres Side — end Kommunerne

imellem. Jeg tør ikke paastaa, at der ikke efter Gennemførelsen af dette Lovforslag vil kunne forekomme Undtagelser, men ellers vil jeg tro, at man i al Almindelighed kan sige, at en Udligning af Kommunernes Udgifter i sig selv bærer Spirene til en Forøgelse af disse Udgifter, ogsaa i de Kommuner, hvor de ledende hidtil har vist særlig Evne til at administrere økonomisk og fremsynet. Derfor mener jeg, at det første, der skulde være gjort, var at skabe en anden og mere rationel Fordeling af de Udgifter, der bæres henholdsvis af Staten og Kommunerne. Det vilde sikkert være bedre end at gaa den Vej, der her er foreslaaet, om man foretog Udligningen ved at lade Staten overtage de Udgifter, som Kommunerne har liden eller ingen Indfyldelse paa, og at man saa paa anden Maade søgte at komme de særlig — og lad mig tilføje: uden egen Skyld — daarligt stillede Kommuner til Hjælp. Naar man, som alt jo tyder paa, vil have en Ordning, der hurtigt kan komme til at virke, maa vi mene, at det rigtigste havde været at gennemføre en midlertidig Ordning og saa lade hele Udligningsproblemet underkaste en grundig Undersøgelse og Behandling, inden der gennemførtes en endelig Ordning.

Af den socialdemokratiske Ordførers Udtalelser maatte man nærmest faa det Indtryk, at den Lov, som man her vil gennemføre, har Karakter af et Forsøg; men naar ogsaa Regeringspartierne har den Opfattelse, at man i Virkeligheden ikke rigtig ved, hvordan det vil komme til at virke, synes jeg, der havde været endnu mere Anledning til at gaa den Vej, som vi har peget paa: at træffe en midlertidig Ordning og saa lade hele Spørgsmaalet underkaste en grundig Undersøgelse ogsaa af Rigsdagen. Det er meget godt, at man peger paa, at en sagkyndig Kommission har behandlet Forslaget, men Rigsdagen har sit selvstændige Ansvar, og det skulde gerne være saaledes, at den Del af Rigsdagen, der stemmer for Lovforslaget, var klar over, hvad den tog Ansvaret for.

Lige saa lidt som de andre Partiers Ordførere skal jeg komme nærmere ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, og det saa meget mindre som jeg har den Opfattelse, at hvis der skulde holdes Eksamen for Rigsdagens Medlemmer, og de skulde høres i dette Udligningsforslag, vilde der blive Eksamensfeber. Jeg er ikke sikker paa, der vilde falde mange gode Karakterer af, saa det er maaske godt, der ikke skal holdes Eksamen. Det var imidlertid bedre, om ikke